

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 14 Martie st. v.

Trebue, am ținut alaltăieri, să ne temem de Germania, căci temere inspiră tot ceea-ce e formidabil.

Și în adevăr chiar în ziua, în care le țieam aceste, princip. de Bismarck făcuse enunțările cuprinsă în revista noastră politică de ieri.

Sîntem depărtați de marile centre de viață politică și astfel expuși a judeca în lipsă de cunoștință de cauză despre cuvintele rostite de cancelarul Germaniei. E însă un lucru, asupra căruia nu mai poate să încapă nici o discuțiune: într'un apropiat viitor Germania va fi expusă la pericol. Așa ție principele de Bismarck, și principele de Bismarck va fi știind ce ție și de ce ție ceea-ce ție.

Ne uităm împregiur și nu putem să ne dumerim, de unde poate să vină pericolul, care va amenința Germania într'un viitor apropiat.

Relațiunile dintre Franța și Germania au devenit deodată cele mai bune; între Rusia și Germania nu s'a pronunțat încă nici un conflict și nu putem să ne dăm seamă, cum s'ar pute pronunța de aici înainte vre-unul. Ear' cât pentru monarhia noastră, principele de Bismarck, sincer ca totdeauna, mărturisește fără de încungiur, că s'a împăcat cu Papa, pentru-ca să nu se altereze relațiunile dintre Germania și Austria.

De unde poate dar' să vină pericolul? Cine amenință Germania? „Spre întărirea unității întregii națiuni, — ție Bismarck, — ne trebue pace în lăuntru!”

Cine amenință pacea internă a Germaniei? Cine amenință unitatea imperului german? Cine poate să le amenințe?

Cu o putere fatală ni se impune temerea, că în adevăr pornirea amenințătoare nu este afară de Germania, ci chiar în poporul german, care până acum și-a păstrat bunul cumpăt.

Ne sînt încă vii în memorie cuvintele, pe care principele de Bismarck le-a

rostit în cestiunea bulgară: „Eine Lumperei“, — un lucru de nimic, pentru care nu merită să te strici nici cu cei dela dreapta, nici cu cei dela stînga, — un fleac țieea cancelarul Germaniei, că e cestiunea bulgară pentru Germania. Dacă ne dăm însă seamă despre cele-ce se petrec, ni se produce sentimentul, că așa a vorbit principele de Bismarck, dar' în adevăr e foarte preocupat de cestiunea asigurării înfrîurii germane asupra țărilor din Orientul european.

Întrebarea este: cine să aibă înfrîurire hotărîtoare în Peninsula-Balcică, Rusia ori Austro-Ungaria? — „Mi-e indiferent!” — ție principele de Bismarck. — Nimeni însă nu este sigur, că mîne el nu va ție: „Germania trebue s'o aibă, pentru-ca să nu mai existe motive de ceartă!”

Și în cazul acesta conflictul între Germania și Rusia se pronunță el de el.

Dar' — se nu ne perdem în coniec-turi. Principele de Bismarck vorbește de un viitor apropiat. În curînd dar' vom vedea, care e „pericolul” ce amenință Germania.

Revistă politică.

Sibiu, 14 Martie st. v.

Într'o ședință de cinci oare și-a terminat la 24 l. c. deputațiunea de cuote austriacă consultările sale asupra nunțiului ce a sosit dela deputațiunea de cuote ungară. Cuprinsul esențial al nunțiului deputațiunii austriace merge într'acolo, că pre lungă susținerea precipuului ce a existat până acum, deci pre lungă premergerea detragerii de două procente înainte de calcularea cuotei din toate recerînțele comune, cuota are pe viitor să se împartă în raportul de 66 procente pentru Austria și 34 procente pentru Ungaria. Nunțiul se va traduce în limba megliară și se va publica în același timp în Viena și Pesta.

„Reichsanzeiger“-ul din Berlin publică mulțumita ce o adresează împăratul Wilhelm poporului german. Limbagiul acestei mulțumite e foarte călduros și plin de sentiment; mai plăcut va atinge

pe popor acel pasagiu, prin care împăratul își exprimă speranța într'o lucrare de pace neconturbată și binecuvîntată. Și această speranță într'u adevăr a și mărit entuziasmul, cu care poporul german a fost în-tîmpinat și serbat a nouădecea zi a nașterii împăratului seu. Viitorul va arăta acum, într'u cât se va realiza aceea.

După cele petrecute imediat după festivitățile din Berlin, nu ne prea putem răzîma pe asigurările de pace ce s'au accentuat cu acel privilegiu. În casa de sus a Germaniei principele de Bismarck a vorbit de pericolii, la care va fi expusă unitatea întregii națiuni germane în cel mai apropiat viitor, și o zi după aceea publică „Pol. Kor.” o scrisoare dela un corespondent special din Berlin, care se poate privi drept ecou al declarării alarmătoare a cancelarului german.

În această scrisoare se ție, că, cu toate că s'a acceptat septenatul și cu toate că s'a încheiat alianța cu Italia, motivele pentru neliniștire încă n'au dispărut, și că acum, după 22 Martie, se vor valida din nou alterările și primejdiurile de mai înainte. Peatra scanderei — așa asigură raportorul corespondenței oficioase — o formează ca și până acum atitudinea Franței față cu *status quo*-ul creat prin pacea dela Frankfurt și manifestațiunile opiniei publice din Franța cu privilegiul rezultatului alegerilor din Alsația-Lorena. Pe aceste nu le-au putut trece cu vederea diplomații germani. Nu se scie, dacă vor urma sau nu acum și contramanifestațiuni din partea Germanilor. Ceea-ce se va întîmpla de sigur în cel mai scurt timp sînt măsuri puternice în Alsația-Lorena, și în interesul păcii ar fi de dorit, ca Francezii să scie, că ori-ce încercare a unui amestec în această cestiune ar avî să întîmpine cea mai energetică respingere. Călătoriei lui Lesseps s'a dat prea mare importanță. Curtea germană a sărbătorit într'însul meritul și mărirea. Asigurările de pace ale lui Lesseps se privesc în Berlin de o presiune a unei cinstite păreri individuale. Mai mult ca atîta nu se ține despre acele, deoarece ce între astfel de declarații ale Francezilor, fie ei cât de distinși, și între intențiile șovinistilor cu privire la Alsația-Lorena există un contrast de tot mare.

Un raportor din Paris trimite aceleiași corespondențe oficioase o schiță dintr'o conversațiune ce a avut-o cu un di-

stins Francez, care a călătorit prin Orient și a avut privilegiu să comunice acolo cu multe persoane foarte competente în ceea-ce privește politica orientală. Așa din urmă desvoaltă următoarele idei:

„Rusia urmărește în Orient o țință îndoită, nu numai înaintînd spre Constantinopol încet și sigur, dar' avînd de gînd să câștige autorității religioase a Țarului o sfințenie mai oficială și mai precisă prin aceea, că acela s'ar proclama în Ierusalim de *pontifex maximus* sau de capul suprem al tuturor bisericilor și popoarelor greco-orientale. Spre acest scop Rusia nu cruță nici o jertfă și înființează în sfînta țăară o mulțime de mănăstiri la aparență de un caracter de tot nevinovat, și umblă a cumpăra toate moșiile de acolo ce sînt de vîndut. Europa dă prea multă atențiune Bosforului și nu se interesează de loc de țăara cea sfîntă.

„Din acest punct de vedere nu se poate aproba idea alianței francezo-ruseci, pentru-că prin ea se promovează numai intențiile Rusiei. Dar' prin o alianță germano-franceză s'ar pune o stavilă oricărei alterări a echilibrului european. Greutatea o formează aci, se înțelege, Alsația-Lorena. . . .”

Însuși raportorul o spune, că această conversațiune e ciudată în felul seu, dar' cu toate aceste e destul de interesantă și originală, că se o reproducem și noi cum o reproduce o corespondență de pînura „Correspondenței Politice”.

După cum se svonesce, cabinetul grecesc e hotărît să păstreze cea mai mare rezervă față cu politica exterioră și să îndrepteze principala sa atențiune asupra stării financiare a țării. Conform acestei linii de conduită s'a înaintat camerei un proiect de lege, prin care se vor face mari economii în budgetul ministerului de războiu. Acele economii vor isvorî din amînarea a mai multor clădiri militare, nechemarea două categorii a recruților, concedierea unei părți din armata activă. Cu toate că opozițiunea va avî prin aceste măsuri economice ale guvernului motive pentru a excita bănuiala poporului în potriva patriotismului cabinetului, totuși se crede cu siguranță, că majoritatea camerei va primi aceste măsuri, deoarece guvernul mai ia asupra-și și garanța, că armata nu va suferi într'u nimica prin acele măsuri.

Foița „Tribunei”.

Dina mîrgărelelor.

Poveste.

(Urmare.)

- Într'o seară ținîșoara
Își gătesce luntreșoara
Și pleacă cu ea pe mare
490. La a lunei luminare . . .
Și venia, dragă, venia,
Cătră țermul ce iubia
Așa iute ca și gîndul
Întrecînd în sbor și vîntul
Ce încungiură pămîntul . . .
Căci pe dînsa o mina
Un dor aprig ce-o ardea
Și ce mult o necăjia:
Cât mai iute să sosească
500. La coliba pescărească,
Unde 'n visuri dulci dormia
Pescărelul ce-l iubia . . .
Într'o clipă-a și sosit
La țermuru-împrietinit
Aci luntrea și-o oprî
Și-o lăsa să stee-aci;
Eară ea apoi plecă,
Pasul iute-și îndreptă
Spre acea căsuță mică,
510. Spre coliba cea scundică,
Unde scumpul ei era
Și pe mușchiu moale dormia . . .

- Într' n casă 'ncetinel
Se așează lîngă el,
Eară blîndul junișel,
Mîndrul nostru pescărel,
Într'aceea trăsări
Și de-odată se trezi;
Stete însă liniștit,
520. Nemișcat și neclintit,
Încât dîna cugeta,
Cumcă el și-acum dormia . . .
Aci dîna își ia jos
Lîntșorul ei frumos
Și-l atrînd 'ncetinel
La grumaz la pescărel . . .
Apoi două mîrgărele,
Două calde lăcrimele
Din ochișii-i se furară
530. Și-amîndouă lin picară
Pe obrazul junelui
Cel ca spuma laptelui . . .
Atunci dîna-și deslegă,
De pe cap jos își luă
Vîlul negru învîscut
Cel de ochi nestrăbătut,
Care pîru-i coperia,
Încât nime nu-l vedea,
Și cu pîrul ei cel moale
540. Șterse cele lăcrimioare
De pe-a junelui obraji,
Cei frumoși și dulci și dragi . . .
Eară el, ce nu dormia,
Ci pe dînsa o pîndia,

- Vîdî chiar cu ochii sei
Pîrușorul scump al ei!
Și ce pîr avea ea oare,
De nu era om sub soare
Măcar unul să ghicească
550. Și cu drept să întîlnească,
Cumcă pîrul ce-l purta
Cum era? Din ce era? . . .
Pîrul ei un scump tesaur,
Fîr de fir era de aur! . . .
Acum apoi blînda țină,
A mîrgălelor regină
La pept 'mi-se desfăcea
Cămeșuța-și desvîlia,
Dar' pe pept ea ce purta,
560. De în lume nu s'afia,
Nimeni care să ghicească
Și ce poartă să 'ntîlnească?
Pe pept, frate, ea purta:
O oglîndă frumusea
Și 'n oglîndă se vedea
Chipul unui junișel,
Frumușel și tinerel:
Era — mîndrul pescărel! . . .
Junele ce nu dormia
570. Toate astea le vedea
Și în seamă le lua . . .
Eară dîna cugeta,
Cumcă el și-acum dormia . . .
Apoi dîna mittea,
Lîngă el cum tot stătea

- Și la el cu drag căuta,
Ear' apoi se depărta, —
Ducînd dulce suvenire,
Suvenire de iubire
580. Dela blîndul pescărel,
De nu e altul ca el;
Dar' de-acia cînd mergea
Totdeauna se ducea
Nu voioasă, ci mîhnită
Și cu inima 'ndoită,
Căci mult dînsa se temea
Să n'ajungă oara-aceea,
Ca, punînd lanțu-i frumos,
Auriu și luminos
590. La grumaz l'al ei iubit,
La al ei dulce ursit, —
Lanțul ei să nu se facă
Și să nu se schimbe-odată
Din frumos și aurit
În închis — posomorît; —
Căci asta de se 'ntîmpla,
Vai era biata de ea,
Căci mai mult nu mai putea
Să vină la pescărel
600. Să-și petreacă lîngă el! . . .
*
Pe încet timpul trecea,
Vremea se apropia,
Ca de nou acum să vină
A mîrgălelor regină
La cel țermur înverșit
Și de dînsa mult iubit. . .

Din dieta Ungariei.

Sedința de Joi, 24 Martie n.

La ordinea zilei e raportul deputațiunii regnicolare exmisă cu privire la plângerile și dorințele Croaților.

Referentul Falk amintesc, că pertractările celor două deputațiuni regnicolare au ajuns cu privire la unele cestiuni la o înțelegere, în altele la o apropiere, ear' în sfârșit au trebuit să fie rupte neputându-se uni asupra cestiunii limbei. Se înțelege, că prin rumperea negocierilor și celelalte cestiuni, asupra cărora s'a putut ajunge la o înțelegere, au devenit fără valoare. După ce nu există nici un rezultat pozitiv, casa poate să aprobe sau să desaprobe atitudinea deputațiunii regnicolare, însă de a lua hotărâri concrete, nu există nici o legătură. În sfârșit mai amintesc referentul, că toate decisiunile deputațiunii, neatinse de poziția de partid a diferiților membri, au fost aduse unanimitate. Această unanimitate este remarcabilă, căci ea este acomodată de a face în Croația cale convingerii, că Maghiarii au o mare bunăvoință față cu Croații, cu toate aceste știu a-și apăra cu tărie drepturile și interesele lor. (Aprobări generale.)

Ignatiu Helfy face observarea, că deputațiunea a trecut în unele puncte limitele mandatului ei. De pildă i-a conces Banului o înțelegere asupra încheierii de convenții internaționale, un drept, care nu este motivat în legea pentru compromis. Și privitor la titlurile oficiilor comune (ungaro-croato-slavone, până acum însă reg. ungare) vorbitorul are unele îngrijiri. Helfy nu e mulțumit cu atitudinea deputațiunii regnicolare croate. Cu toată prevenirea Maghiarilor în cestiunea stindardelor și în afacerea secțiunilor croate, căroră — cu toate că sunt numai secțiuni de manipulațiune, — au voit Maghiarii a le concede un vot consultativ, Croații au refuzat ori-ce concesiune privitor la scrierea în două limbi a firmelor oficiale. În sfârșit vorbitorul declară, ca sesiunile deputațiunii regnicolare, devenite fără valoare în urma rumperei negocierilor, să nu fie obligatoare pentru pertractările din viitor. În înțelesul acesta el ia raportul spre știință. (Aprobări în stânga extremă.)

Iosif Madarász. După convingerea lui, legea compromisului dela 1868 violentează unitatea statului ungar; legea trebuie însă respectată, pe câtă vreme este lege. Deputațiunea regnicolară a lovit în acest princip, căci cu transgresiunea mandatului lor au făcut Croaților astfel de concesiuni, cari stau în contradicție cu legea amintită. Legea aceea nu s'ie nimic despre oficii „comune”; ea vorbește numai de oficii ale guvernului central. De tot nemulțumit se arătă Madarász cu concesiunile deputațiunii regnicolare în cestiunea stindardului și a limbei; mai ales privitor la cea din urmă el dă, că chiar prin legea compromisului, guvernului îi este rezervat dreptul, a trimite oficiilor din Croația lui supuse, scrieri în limba maghiară. Lăsând alte cestiuni de ale raportului neatinse, vorbitorul mai dă, că Croații pășesc din ce în ce cu mai mari pretensiuni, și că ei au și ajuns la ce au

tins, s'au exprimat chiar în sedința dietei croate din 16 Ianuarie 1878. Apoi citează unele exprimări ale vorbitorilor din aceeași di și în sfârșit adăugă, că dușmanii ce îi vin pe față îi sunt mai dragi, decât pretenții prietini, din partea căroră Ungaria la ori-ce ocaziune este jignită în ascuns. În sfârșit Madarász aduce un proiect contrar, prin care casa, ce e drept, să primească raportul spre știință, însă să exprime totodată, că deputațiunea a comis dese transgresiuni ale mandatului, și că Ungaria față cu pretensiunile potențate ale Croaților, precum și față cu impregiurarea, că a plătit dela 1868 pentru exigențele Croației 63 milioane, și cu toate acestea nu află nici o prevenire din partea Croaților, a ajuns la marginile pacienței sale.

Desider Szilágyi. El ține de lipsă de claritate, ca casa să iee spre știință raportul deputațiunii regnicolare, fără de a se exprima aprobător sau desaprobător asupra cuprinsului acestui raport, căci dacă casa va aproba sau desaproba raportul, ar fi aceasta: luarea prea de cu vreme a unui punct de plecare.

Ministrul-president Tisza dă, că întrebarea Banului, — fiind șef al unei considerabile părți din țară, — la încheierea convențiilor internaționale nu e o gravamină de drept public, căci chiar o părere contrară a Banului, nu poate să zădărnicească încheierea convențiilor. Astfel e și cu secțiunile croate. Ele pot fi întrebate, când cer interesele administrației, însă nu s'a făcut concesiunea, ca părerea lor să fie și împlinită. Tot atât de puțin cuprinde o gravamină expresiunea: „oficii comune”, căci legea compromisului cuprinde însuși conceptul unui guvern comun. Față cu citatele din dieta croată dela 1878, ale deputatului Madarász dă ministrul-president, că astfel de citate nu sunt oportune; în sfârșit ele dovedesc numai, că dela 1878 încoco se observă în Croația o mare schimbare înspre bine. Privitor la cestiunea limbei, ministrul-president dă, că deputațiunea în ofertele ei nu a violentat legea compromisului, ea a avut în vedere numai o schimbare a praxeii dela 1868. Față cu importanța deciziunii, casa să iee raportul spre știință, mai departe dăce ministrul-president, că el consimte pe deplin cu părerea lui Desider Szilágyi. În sfârșit mai accentuează ministrul-president, că el adese s'a pus în poziția pretensiunilor croate, tocmai astfel respinge afirmările deputatului Madarász, ca-și-când actualul partid național croato-slavonic ori guvernul croato-slavon ar fi dușmani ai integrității coroanei ungare. (Aprobări în dreapta.)

Raportul deputațiunii regnicolare se ia spre știință fără votisare.

Presa rusească despre România.

Cetim în „Telegraphul” din București:

Diarele din Moscova, Petersburg și Odesa se ocupă cu mare asiduitate de noi. Organul oficios al dlui Katkoff ne sacrifică patru reviste.

Credem de datorita noastră a releva cele scrise de diartistii ruși, pentru a ne pute face o

idee precisă de opinia ce presa imperului vecin amite în privința noastră:

„În cas de un războiu între Austria și Rusia, scrie „Moscovskia Wiedomosti”, România este datoare să rămână neutră. Situațiunea sa între Peninsula-Balcanică și două imperii mari, ale căror tradiții istorice și dorința de a mărit teritoriile reciproce, face ca aceste imperii să aibă ochii țintiți asupra-i, deoare-ce astăzi România nu mai este ceea-ce a fost ea, posedă o armată curajoasă (*chrabraia*) și încercată în războiu”.

Diarul oficios din Petersburg „Newoje Wremea” urmărește a analiza această cestiune scrie:

„Se vorbește despre neutralitatea României. Dar' nu trebuie să perdem din vedere, că această neutralitate nu se poate menține decât numai în cas când această țară va fi capabilă a se apăra cu propriile sale forțe. România nu poate avea interes de a lua parte la vre-un războiu; totul ce poate dori acest stat consistă, ca războiul să nu se deslănțuească pe teritoriul său. Dar' pentru-ca această dorință să nu devină un simplu *pium desiderium* trebuie luat de timpuriu măsurile necesare. Creditul cerut de guvernul român de 30 milioane pentru armată, arată că la Bucurșci au înțeles aceasta. Suma cerută e mică, când ar fi vorba de războiu, dar' este îndestulătoare, când este vorba de a se pregăti pentru a nu lua parte la războiu”.

Diarul din Odesa, „Odesky Wiestnik” trădând la rîndul său această cestiune, scrie următoarele:

„Guvernul român cerând creditul de 30 milioane pentru trebuințele armatei, a motivat cererea prin următoarele cuvinte: România n'are nici măcar garanța, că neutralitatea sa va fi admisă de Europa. De *jure* și de *facto* ea trebuie însă să apere prin sine neutralitatea sa. Așa fiind, trebuie să fim gata la ori-ce eventualitate, pentru a salvagarda țerii drepturile cumpărate cu mari sacrificii. Toate aceste sunt foarte logice și ne arată, că actualul guvern al României este în adevăr la înălțimea situațiunii critice, în care se află Europa întreagă”.

Același diar într'un alt număr, revenind asupra cestiunii de față adaugă la cele scrise mai înainte următoarele linii:

„România va câștiga rămânând neutră. Ea nu e mare și armata sa nu poate fi redutabilă nici pentru Austria, nici pentru Rusia.”

„Dar' cestiunea, care trebuie să preocupe pe cei din București, consistă în faptul de a ști, dacă România, cu toată dorința ce are, va pute rămâne neutră? Situațiunea sa îi impune să se hotărască, căci este adevărat, că pentru Austria neutralitatea României e nu se poate mai favorabilă, dar' pentru Rusia? Austria are Bosnia, Hertegovina, un mal al Dunării. Și Rusia ce are? Ce va face România, dacă Rusia va fi nevoită *côte que côte* de a face războiu? Dacă va fi nevoită să treacă Prutul?”

La această întrebare organul dlui Katkoff „Moscovskia Wiedomosti” a răspuns prin versurile dintr-o fabulă:

Leul întreabă pe urs: prin visuina ta
Îmi vei permite să-mi fac calea mea de războiu?
Nu-ți voiu permite, dăse ursul, băgându-și (nasul în
blană),
Ear' leul ce a făcut?
El a sărit și a trecut.

Dând aceste citațiuni caracteristice din cele mai autorizate diare ruse, am mai avut în vedere să atragem atențiunea națiunii asupra atitudinii presei ruse față cu noi. Este vedit, că astăzi opinia publică în Rusia s'a emancipat într-o câțva de defectele, prin care se ilustra altădată. Astăzi presa rusă nu-și mai permite, ca altădată, de a desprețui drepturile ginților, de a-și bate joc de tot ce nu este rus și de a crede, că sfânta Rusia n'are decât să voească și întreagă Europa va deveni prada Cazacilor.

A trecut timpul când acest șovinism seltatic făcea societății culte în Rusia. Presa rusă nu-și mai permite a mângâia instinctele rele ale poporului și din contră vorbește cu demnitate și cuvință despre alte popoare și alte state.

Schimbară ce observăm în limbajul presei ruse în această privință se datorește, ce e drept, vitejiei armatei noastre în ultimul războiu, când mulțumită curagiului ostașului român, armata rusă, care se retrăgea în disordine de sub zidurile Plevnei, s'a reîntors și a cules victorii de pe câmpul de bătăie.

Acesta este gagiul, pe care se întemeiază stima ce ne arată presa rusă. Ear' presa este oglinda, în care se reflectează opinia publică a unui stat.

În ceea-ce privește fabula din „Moscovskia Wiedomosti”, apoi cu tot sarcasmul ce se ascunde în versurile citate, sîntem de părere, că „leul” a fost un rău strateg când i-s'a făcut calea prin visuina ursului, căci mergând la pândă trebuia să se gândească, că la spatele lui are o visuină în care trăiesc ursul.

Mai bine era pentru leu să ocolească visuina ursului și să-l lase în pace.

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Belu (cottul Bihorului), Martie 1887.

Fiind anunțată pe ziua de 20 Martie n. a. c. din partea fșozgăbirăului acestui cerc, Szelle Károly, ținerea unei conferențe în Belu, în cauza luării unor hotărâri cu privire la „kultur-egylet”, — totodată pe acea zi seara au fost emise și cărți de invitațiune pe la singuraticii din cerc, de a participa la o serată musicală împreună cu prelegeri publice, declamări și concert de fortepian.

La conferență au și participat toți câți au putut și voit, — între dișii dl Paul Gavrilă, învțătorul conf. gr.-or. din loc; — poate în calitate de profesionist al culturii, și ca inspector secundar al tractului, ca astfel înaintea Măriei Sale inspect. reg. Sipos Orbán, care ar fi inițiat conferența, după „Pesti Hirlap” din 22 Martie a. c. — și ilustră cu prezența sa această adunare salutară pentru acest cerc românesc, doar' și mai mult se va binemerita și va primi mai mari premii din fondul „kultur-egylet”-ului ca până aci, vedând doar' și altcum, că cu Români nu o poate duce potrivit cu exigențele lui.

Au luat parte și dl Bika János senior cu fiul său de acest nume junior, se înțelege, ambii notari români de bună reputațiune înaintea puternicilor, cu cari și așa sînt încus-

610. Pentru ziua însemnată,
Di cu mult dor așteptată,
Mulți străini se pregătiră
Și la termure veniră
Fiecare cugetând
Și nădejde 'n el având,
Cumcă dar' de-a întâlni
Și-a ei probe va ghici,
Căci atunci el dobandia
Și a lui în veci era
Dinișoara cea avută,
Lumei toată prea plăcută...
Pe-asta di deci s'adunară
620. Lângă termur s'aseșară
Și cu dor o așteptară
Toți cei mari din astă țeară,
Apoi domni din țeri vecine
Și prinți mari din țeri străine...

Eată și oara mărită,
Oara cea de toți dorită,
Soarele ca glob de foc
Lumina frumosul loc,
Ear' pe-al apei luciu mare
630. Se zărește 'n depărtare
Cât o steauă luminoasă
Luntrișoara cea frumoasă,
Ear' apoi încet crescând
Se vedea spre țerm venind...
Apoi eată dinișoara
Îndreptându-și luntrișoara
De țermuri s'apropia,
Ear' din luntre m'prăscia
Vélurele de măgele
640. Măndre ca și măndre stele

Cătră țermul înverșit
Ce era acoperit
Cu cete de pescărei,
Cari venise 'n calea ei
Și-așteptau cu nerăbdare
Să culeagă 'n desfătare
Sclipicioasele-i măgele,
Ce plutiau pe vélurele...
Eată luntrea, că sosese
650. Lângă țermur se opresce;
Ear' din luntre mândra dină,
A măgelelor regiă,
Căuta cu nerăbdare
Prin mulțimea asta mare,
Dacă cumva n'a venit
Nici acum al seu iubit;
Multă vreme tot cercă
După el mult se uită,
Până când prin ceata mare
660. Îl zărește 'n depărtare
Că de-o lature stătea
Și spre dînsa căuta...
Ah! ce dulce bucurie,
Cât de mare veselie
Se cetia din ochii ei
Cei draguți și frumusei,
Când vedu c'al ei iubit
Aci la țermur a venit...
(Va urma.)

Berlinul în 1876 și în 1886.

Importantul organ francez „Le Temps” publică următoarele:

Sub titlul „Germania nouă” s'a publicat în Franța o lucrare foarte vrednică de

luat în seamă asupra modificărilor operate în Germania dela 1870, din punctul de vedere militar, industrial, universitar, artistic. ș. a. Autorul anonim al acestei lucrări este un străin. Născut — cum dăce el singur — în Belgia, din mumă germană și din tată eșit din familie franceză, a ședut în diferite rînduri și dincoace și dincolo de munții Vosges și a întreținut relațiuni de amicitie în Franța și în Germania, ceea-ce-i permite să vorbească cu franchețe și nepărtinire despre amândouă națiunile, pentru cari simte o egală simpatie.

Autorul constată mai întâiu excesul de exaltare ce se produse în Berlin și în Germania întreagă după războiul cu Franța. Fuse o adevărată beție. Indemnitatea celor 5 miliarde, mai cu deosebire, ameți toate capetele. Se credea, că Germanii nu mai aveau ce să facă altceva, decât să încrucișeze brațele vecinic și să bea mereu halbe celebrând virtuțile *Vaterland*-ului.

Însă realitatea cea mai sdobitoare urmă după visurile acestea, cari se născuseră din pricina revărsării atâtor miliarde pe un pământ relativ sărac. Toată averea aceasta, rîvnită cu foc, primită cu așa de vii transporturi, se duse mult mai iute decât venise, înghițită fiind de speculațiuni, cari nu profită decât unor samsari. Decepțiunea fuse imensă, încât un funcționar înalt berlinez, dăcea în 1875: „Indemnitatea aceasta de războiu a fost ruina noastră; dacă Franța ne-ar fi dat 400 miliarde în loc de cinci, am fi ajuns să cersim pe drumuri”.

Vorbă cam exagerată, dar' care se bazează pe oare-care adevăr.

Germania deșteptându-se din vis și pricepând, că popoare bogate sînt numai acele, cari

muncesc, cari produc și câștigă, ear' nu acele, cari au și speculează, se puse pe muncă. De aci vine acea necomparabilă dezvoltare a industriei germane de 400 ani încoco, dezvoltare, pe care o simt azi industrialii francezi. „Pentru a doua oară — dăce autorul citând fapte ca să probeze aserțiunea sa, — prin infiltrare comercială Germania năpădesce Franța și dacă va mai urma tot așa, aceasta nu va mai scăpa cu o indemnitate de 5 miliarde. Drenagiul bogăției franceze va fi constant și va avea consecuențe necalculabile”.

Din punctul de vedere industrial Germania din 1886 diferă dar' foarte mult de Germania din 1876. Deosebirea aceasta se vede mai cu seamă din transformarea Berlinului de 10 ani încoco. În 1870 Berlinul avea aproape 500.000 locuitori; aci are 1.200.000. S'au creat cartiere nouă. Alături cu orașul militar se înalță un oraș industrial, care crește pe fiece di și în curînd va absorbi pe celalalt și-l va lăsa în planul al 2-lea. Mișcarea stradelor s'a înădedit, numărul trăsurilor este considerabil. Orașul, pe jumătate mort altădată, acum are un suprabelșug de viață. Aparența-i săracă și modestă de acum 20 de ani a făcut loc unei aparențe luxoase și strălucitoare. Cu un cuvînt, Berlinul, care odinioară era numai capitala unei cancelarii și a unui stat-major, a ajuns capitala unei națiuni. Acesta e un fapt semnificativ!

Armata chiar numai este armata din 1870. S'a modificat considerabil, sau, ca să dăcem mai bine, s'a îmbunătățit. Armata aceasta triumfătoare a muncit ca o armată biruită, care ar voi să regăsească prestigiul armelor. Si apoi, pentru

criti. Cel dintâiu, ca deputat sinodal și ca reprezentant al scoalelor conf. gr.-or. din cerc, s'ar fi pronunțat, că nefiind prezent capul protopresbiteratului prea onoratul domn Petru Suciu e un nebun, așa l'a poreclit odată între străini dl Tuon Bika.

Au mai fost prezenți dintre Români învățătorul gr.-cat., poate se vadă și dinsul; judele, exjudele și un tânăr sedus de mai înainte în de ale „népvelel”-ului de învățătorul P. G.; ear' nu „tömegesen” dintre Români, cum dice „P. H.”, că atunci nu umbla plăieșul după preoți și alții prin comună. Israelii precum ved în foaia amintită, nici n'ar fi participat, deși contingentul însemnat ei l-au format, de nu cumva ei sunt cugetați de Români.

Conferența a hotărât să aleagă un comitet de 20 membri consistenți și dintre absenți, precum preoți români din cerc, desparte a căror învoire vom vedea — va fi garantând dl Bika senior cu doi preșidenți și notari dintre Maghiari. Acesta e rezultatul conferenței, — mă tem că primind și ai noștri mandatul de membri în comitet — după-ce se vor provede domniilor cu servitori și servitoare de Maghiari, și în necesitate cu Țigani maghiari, imitând pe dl fósol-găbriau — pentru mai sigura lătare a „culturei” ne vor constrînge și pe noi cei neinfecțiați la astfel de pași; în urmă și pe preoți la punerea sfeșilor — după tipul „egylet”-ului. Dar' eu nu este Dumneșu, — și la intervenirea unui „veto” cui se vor alătura?!

La serată s'au prezentat și 4 preoți din giur; nesciind unde-și dau denarii. Fiind prezenți, căci după asentare a urmat această treabă și îndivii ai comisiunii asentătoare, — serata a rezultat un venit brut de 103 fl. — Numai de n'ar fi erogatiunile, ca și pe la balurile de prin Cluj!...

Așa stăm pe aici cu „kultur-egylet”-ul.
Sentinelă.

Neajunsuri de ale scolarilor și studenților din Blaj.

Precum vin rândurile în toți anii vestindu-ne începutul primăverii, tot astfel ne sosește în Blaj pe la ultima lui August mai atâtă câte unul, ear' în urmă o mulțime mare de scolar și studenți, cari încă ne vestesc începerea anului scolar, fiind de așteptat, că numai prin acei tineri, cari vor învăța carte, are a se înmulți și întări contingentul inteligenței române. Deci pentru cei-și s'ar interesa de a cunoaște mai deaproape stările locale din opidul Blaj, cu respect la acești viitori pioneri ai românismului, mă voi încerca a le descrie pe aceste precum sunt ele în realitate până în ziua de astăzi.

Un tânăr, care învață la scoalele de aici, și nu s'ar număra între acei favoriți de soarte, de a posedea toate mijloacele trebuincioase pentru școală, este demn numai de compătimit, pentru-că studiul preste tot este o muncă grea, la care, — presupunând, se înțelege, talentul și tragera de inimă către învățătură, — se recer înomis trei lucruri de sănătate și 3. vestiminte: 1. traiu bun; 2. curat și sănătos și 3. vestiminte acomodate anutimpului respectiv. Prin urmare lipsind unele sau doară toate aceste trei mijloace

German, viața de garnisoană, unde munca nu încetează, este inițierea în existența civilă. Calitățile, care îl silesc pe recrut să le dobândească, adese-ori prin mijloace brutale, care n'ar fi primite în Franța, Germanul le va găsi mai târziu în viața câmpului sau a atelierului și se va folosi de ele.

Afară de aceasta Germania a păstrat, cu multă scumpătate, ca element de forță intelectuală pentru armată, voluntariatul de un an. Voluntariatul acesta este foarte iubit la dinșii. Se crede, că tinerii aceia, cari aparțin comerțului și industriei, ca copii de doctori, de învățați, de profesori, câștigă ușor chiar prin facultățile, pe cari învățământul le-a fecundat într'înși, ori-ce noțiune militară, și că ei vor slugi de exemplu camarășilor lor încă neciopliți bine. Nu-i cruță de nici un exercițiu, de nici o podvadă, le impune munca soldatului în toată asprimea ei, îi supune unei discipline stricte, însă le acordă oarecare libertate relativă și șefii sunt în genere prea buni pentru ei. Nimeni nu-i zulipsește, în regimente, fiindcă ei sunt sufletul lor.

Ei aduc în regimente aceea ce au învățat în familie și în colegiu, ceva distins, vioiu, instruit, care înmoaie brutalitatea regimului militar.

„Germania ține la voluntariatul seu de un an,” — dice scriitorul, din care luăm amănuntele acestea — „ea nu-l va lăsa nici să fie distrus, nici să fie măcar atacat, și are dreptate, căci în voluntariatul acesta ea găsește un element de inteligență și de patriotism luminat, de care profită puterea ei militară.”

de subsistență, nu numai desvoltarea spirituală, dar' nici cea corporală a unui tânăr nu va putea corespunde pe deplin așteptărilor juste; la care mai contribuie în mod nefavorabil încă și numărul cel mare de preste 600 de scolar, cari se află astăzi la toate școlile din Blaj.

Dintre mulțimea această mare de tineri scolar nu se află mai mulți ca a 1/3 parte, cari ar fi provăduți cu cele mai sus arătate de lipsă pentru studiat. Celelalte două părți dintre scolar sunt și rămân expuși la cele mai varii calamități, pe cari în cele următoare mă voi ninsui a le descrie pre cât numai se poate de fidel.

Ce privește traiul de toate zilele al studenților, — în curs de 10 luni, cât timp durează, —legerile, se asociază, dintre cei mai mari câte 6—8 inși la un menagiu comun, contribuind fiesce-care câte 1 fl. v. a. pe săptămână. Din acești puțini bani se procură apoi articli de mâncare dintre cei mai ieftini, din cari li se pregătesc mâncarea de ameași și seara pentru întreaga săptămână. A mai avé și un dejun cald, la cei mai mulți nu se îndatinează. Tot ce s'ar consuma dimineața, este numai pâne sau încă și alteceva rece.

Mai încolo cei ce sunt de prin ținuturile din apropierea Blajului se provéd cu de ale mâncării din săptămână în săptămână dela părinții ori îngrijitorii lor, cari pre lungă pâne încă nu pot fi altele, decât ear' numai tot mâncări reci.

Un alt mod de traiu al micilor scolar este acela, că la 60—70 dintre cei mai săraci li se imparte la seminar (Institutul teologic) în toate zilele de câte două-ori pe di câte o mică porțiune de diferite zămuri unse, cu cari, pre lungă porțiunile de pâne ce le capătă, se nutrește în decursul anului scolar. Afară de acestia mai sunt unii dintre cei mai diligenți, cari prin serviciile lor pe la seminar, domnii profesori sau alți privați, se provéd cu de ale mâncării și cu alte beneficii, așa încât acestia se pot susține mai ușor pe la școală.

Spre ușurarea traiului celui miser se mai împart în toți anii între cei mai diligenți studenți din diferite fundațiuni preste 2000 fl. v. a. ca stipendii, apoi cârți ca premii în valoare de 500 fl., precum și bucăți de pâne (păi) întregi și înjumătățite din 5 în 5 zile, cari încă, computate în bani, vor fi făcând pe an un preț de preste 2000 fl. v. a.

Cuatiarele! Este cunoscut, cumcă o îmbunătățire în privința cuatiarelor s'a început numai în timpul din urmă, fiindcă afară de internatul Excelenței Sale dlui Metropolit Dr. Ioan Vancea, numai foarte puține case nouă sunt în Blaj, în cari s'ar afla încuatiți și studenți. Cei mai mulți dintre acestia locuiesc în case vechi cu ferestri mici, cari, prin ridicarea drumului de pe strade, au devenit aproape de suprafața pământului, așa încât lumina soarelui nu mai foarte cu anevoie va fi putând străbate prin toate încăperile unei astfel de case. Prin urmare numai o aerisare a unei odăi ocupate de câtră 10—12 persoane abia se va putea îndeplini, satisfăcându-se astfel prescrierilor igienice ale unei locuințe sănătoase.

Vestmintele! Cu cumpăraturile acestora de pe la țerguri de țeară și de prin bolte din partea studenților și scolarilor, de comun se fac părinților acelor daune mari, pentru-că vestmintele făcute gata sunt în partea cea mai mare numai nisce vechituri vâpsite și prefăcute, ca să arete că ar fi nouă. Fiind mai departe de comun din bumbac, și afară de aceea slabe, adevă rău cusute, așa, încât de regulă țin 2—3 luni sau doară nici atâtă, după experiența făcută de prea mulți cumpărători, acelea, ori-cât de ieftine ar fi, nu plătesc banii ce se dau pe ele, putându-se mai bine procura pentru tinerii scolar cu banii spesați pentru astfel de mărfuri ieftine în sume cât de bagatele, vestiminte românesce, pe cari aceia se le poată purta un an, sau și mai mult timp.

Dar' se vede, că tot numai „luxul” modern va fi îndrăgind și pe scolar și studenții de aici de a se îmbrăca — pe conta pungi părinților lor — din ce în ce mai mult în vestiminte „domnicese” și „după modă”, căci legile scolastice apriat conced purtarea vestmintelor țărănesce în toate școlile de aici.* În 1884 singur numai colorile, nu și portul național-românesc a fost interzis a se purta prin tinerii scolar. Apoi dacă un Mihai Eroul a purtat căciula, ear' astăzi pe la baluri de elită se dau producțiuni în opinci, nici scolar și studenții de aici, mai cu seamă cei mai săraci, cari se trag de îndreptul din țărani, nu ar avé motive de a se lăpăda de portul lor străbun.

Resumând acum cele mai sus descrise, ar rezulta: că partea cea mai mare dintre scolar și studenții din Blaj petrec între astfel de lipse pe la școală de care ei ca nisce minorenii nu se vor putea scăpa nici odată. Apoi părinții ace-

*) Ca studenții români din Sibiu.

stora, fiind cei mai mulți țărani, încă nu știu pe care cale s'ar pute îndrepta spre mai bine sau a mai ușura aceste neajunsuri.

Considerând în fine, că nici dela cetățenii Blăjeni deocamdată încă nu ar fi de sperat o îmbunătățire și numai în privința cuatiarelor, din toate aceste considerente s'ar nasce cea în-treabă, că, după-ce Excelența Sa prea bunul nostru metropolit, ca un bărbat zelos pentru națiunea sa, a îngrijit părintesce, că astăzi aproape 100 studenți sunt în toți anii bine încuatiți și pot studia și numai cu jumătate din spesele cari s'ar recere în timpul de acum, — oare nu ar fi consult a se ridica și din fondul gimnasial un alt internat, în a cărui aripă să fie îngrijit și pentru cei morboși, pentru care și așa se colectează bani în toți anii? În urmă nu s'ar mai pute ridica încă un al 3-lea edificiu pentru normalisti și preparațiuni din fondul parochial? Poate mi-se va obiecționa, că biserica parochială locală fiind săracă, nu are bani. La aceasta voi replica, că actualul paroch care și așa este directorul scoalei normale și preparandiale — sau și viitorul paroch dimpreună cu alți reprezentanți zeloși de ai bisericii, ar pute lua spre acest scop un împrumut oarecare de bani, care replându-se în decurs de 10—20 ani din venitele celui internat, pe viitor s'ar înmulți în modul acesta venitele parochiale. Dacă se pot ridica astăzi case comitatene, spitale etc. pe bani lași cu împrumut, oare se nu se poată face așa ceva mai virtos în favorul tinerilor noștri scolar, știind cu toții, că și dintre acești urmași ai noștri vor fi unii chemați de a înregistra numele acelor bărbăți zeloși, cari vor merrita de a fi înscrși în istoria noastră națională. Blaj în 20 Martie 1887.

Democratul.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul a plecat ieri seara cu trenul de persoane din Budapesta la Viena și nu va veni la Budapesta decât în luna lui Mai, când se va închide sesiunea actuală a dietei ungare. — Calătoria Maiestății Sale a împărătesei-Regine la băile Herculanee s'a amînat. Precum se aude, Maiestatea Sa va sosi în 1 ori 2 Aprilie la băile Herculanee. — Principele de coroană Rudolf a sosit cu trenul accelerat al căii ferate austro-ungare de stat ieri din Viena la Budapesta. Il însoțesc capitanul de corvetă Wohlgemuth.

Excelența Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Roman a fost primit la 24 l. c. în audiență privată de către Maiestatea Sa Monarchul.

Numiri. Directorul reg. financiar din Buda a numit pe vigilul financiar Demetriu Barcoși de provigil cu domiciliul în Solnoc.

Serbare militară. În fortăreața Aradului s'a serbat aniversarea luptelor dela Mortara și Novara (21 și 23 Martie 1849) din partea regimentului de infanterie baronul Kuszevich nr. 33. Batalionul ce garnizionează în fortăreața a eșit în mare înfruntare sub comanda maiorului de Eggloff și se pută înaintea bisericii fortăreței. Apoi veni comandantul fortăreței generalul de Kuttig și inspectă batalionul. După aceea luă cuvântul maiorul Eggloff și descrie însemnătatea zilei. Apoi urmă serviciul divin. După terminarea serviciului divin batalionul defilă înaintea generalului, cu ce serbarea s'a sfîrșit.

Iacob Nagy, renumitul virtuos pe fluer, care se duce în Elveția la fiii sei, va da zilele aceste în Sibiu un concert de adio Atragem atențiunea publicului asupra acestui concert.

Din Sebeșul-săsece ni se scrie din nou, că adunarea constituantă a institutului de credit și de economii de acolo se va ține în 8/20 Aprilie a. c. și nu în 8 Aprilie st. n., precum s'a fost anunțat și în diarul nostru.

În cas de mobilizare ar suferi mult serviciul public prin aceea, că cei mai mulți purtători de depeșe dela toate oficiile telegrafice din țeară, sunt obligați la serviciul militar, și atunci ar trebui să se prezente. Ministrul de comunicație a luat în vedere eventualitatea aceasta și a trimis tuturor primarilor din orașele cu municipiu propriu o ordinațiune circulară cu provocarea, pentru cas de mobilizare să aleagă o sumă de oameni ce nu sunt obligați la serviciul militar, și numele lor să le facă cunoscut oficiilor telegrafice.

O boală groaznică. În comuna Toronz a erupt epidemie „Meningitis cerebrosusalis”. Din 20 casuri de boală 12 au avut sfîrșit letal. Panica e mare în comună, căci boala nimicesce pe cei cuprinși de ea mai ales băieți atât de curînd, încât medicul dacă sosese nu mai are nimic de făcut, decât a constata cazul de moarte. S'a înscîntat centrul. Avé-va oare comitatul destulă energie și mijloace, pentru a împedea răspîndirea boalei? — este o altă chestiune.

Alegerea unui director de moșii. Consiliul directoric al bisericii rom.-cat. din Ardeal a ales în ședința sa dela 22 l. c. de director și administrator al moșilor statului catolic din Ar-

deal pe dl Ladislau Cseh. La acest post au fost 45 concurenți.

Puşca cu repetiție în Belgia. Departamentul de război din Belgia a primit cu unele modificări, pușca cu repetiție sistemul Mannlicher pentru a fi introdusă în armată. Modificățiunea privește calibrul, care s'a stabilit cu 8 milimetri. Dilele aceste s'a comandat fabricarea alor 100.000 pușci cu repetiție în fabrica de pușci din Liège.

De ale Bulgariei. O depeșă din Londra ne spune, că trupe bulgare au fost comandate în toată grubea înspre Burgas și Varna, unde s'a întemplat o încercare de revoltă sau numai conturbări de liniște.

Operele lui Galilei. Regele Italiei a is-călit decretul pentru tipărirea pe socoteala statului a operelor complete ale lui Galilei. Ministrul instrucțiunii publice va supraveghea prepararea acestei ediții, care se va compune din 20 volume în 4° de 500 pagini fiecare. Publicația acestor opere se va face sub auspiciile regelui Humbert.

O descoperire științifică. O depeșă din New-York anunță, că doctorul Laughlin din Filadelfia a curărit vre-o 30 de bolnavi de plămâni cu injecții de acid carbolice. Autoritățile medicale cred, că doctorul Laughlin a găsit remediul absolut al boalelor de plămâni.

Cutremuri de pământ. D-nul Rudolf Falb rapoartă un triumf după celalalt. Cutremurile de pământ s'au ivit punctual în zilele prorocite de el (20 și 24 Martie) în Travnic și Baden. Despre un al treilea cutremur în St. Veit lângă Triesting se împărtășește cu datul de 23 l. c.: Ieri seara la 9^{1/2} oare s'a simțit aici un cutremur de pământ, însoțit de o groază de detunațiuni.

Varietăți.

(Un isteț adunător de autografe.) Un Francez șiret a inventat în secolul trecut o nouă industrie, prin care și-a agonisit banii. El compunea o scrisoare prea despartă, dar' cu mult spirit, în care spunea, că i-s'a urît de viață și, basat, pe argumente de a puternice în aparență, își exprima intenția de a se sinucide. Această scrisoare o adresă la personajele cele mai însemnate din Europa, dar' nici decum spre a cere milă. El ruga numai pe acele somități să-i dea sfatul lor și să-i arete părerea lor competentă asupra sinuciderii și a datoriei omului de a-și suporta viața. Mai din toate părțile primia răspunsuri și astfel șiretul Francez punea mâna pe autografe prețioase, pe care le vindea la colecționari cu 50 franci bucata. El a primit scrisori, între alții, dela Lamennais, Silvio, Pellico și Espartero, care toți au tratat tema în felul lor. Espartero a fost mai scurt; el a scris: „Domnule, nu te sfătuesc să-ți iei viața. Moartea e un glonț, ce nimerește pe fiecare în lupta vieții, mai curînd sau mai târziu; vorba e numai, să o putem aștepta cu răbdare.” — Între autorii acestor scrisori au mai fost următoarele nume celebre: Lacordaire, Montalembert, cardinalul Antonelli, Fenimore Cooper, Sofia Gay, Abd-el-Kader, Humboldt, Tagliani, Heine, Rachel, Emil Girardin, Rossi, George Sand, admiralul Baudin, cardinalul Mezzofanti, Lady Esther Stanhope și un prinț german.

(La un examen general.) Un inspector voește să examineze pe elevii unui liceu de fete. — Domnișoarelor! — le dîse el — aș vré să ese la tablă aceea dintre d-văstre, care știe mai mult.

Atunci răspunde!
— Nimeni am să examinez pe cea mai frumoasă.

Toate fetele sar în picioare.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 26 Martie n. Comisiunea de specialitate a casei de sus a acceptat convenția vamală și comercială în general și în special. O desbateră mai vie a produs cestiunea regulării valutei, accentuând ministrul-preșident necesitatea regulării și punând în perspectivă o anchetă. După acceptarea tarifului vamal drept basă pentru desbateră specială, acela s'a deliberat până la vama de petrol. În decursul desbaterii, contele Iuliu Andrássy și Paul Somisch s'au declarat de aderenți ai sistemului vămii de scutire, în vreme-ce ministrul-preșident s'a declarat în teorie de aderent al sistemului liberului comerț, dar' trebuie să țină seamă de actualele tendențe ale politicii vamale. Mai departe ministrul-preșident accentuează necesitatea teritoriului vamal comun între Ungaria și Austria. Desbateră se continuă.

Roma, 26 Martie n. După-cum spun diarele, ar avé să se formeze un cabinet de coalițiune Depretis-Crispi.

Atena, 26 Martie n. Camera a acceptat budgetul cu 81 contra 25 voturi.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

T rgul de r m tori în Steinbruch.  n 24 Martie n. s'a notat: unguresci b tr ni grei 47.— cr. până 48.   cr. unguresci grei, t neri 50.— cr. p n  51.— cr. de mijloc 49.— cr. până 50.   cr. u ori 49.— cr. până 49.   cr. marfă  er neasc , grea 47.— cr. p n  48.— cr. de mijloc 48.— cr. p n  49.— cr. u oar  48.— cr. p n  49.— cr. rom nesci de Bakony, grei —.— cr. p n  —.— cr., transito de mijloc —.— cr. p n  —.— cr. transito u ori —.— cr. p n  —.— cr., transito s rbesci grei 47.— cr. până 48.   cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47.   cr., transito u ori 47.— cr. până 47.   cr., în-gr   ti cu ghindă —.— cr. p n  —.— cr. per 4   unp n ic la gară.

Pia a cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Opera iile efectuate în 11  i 12 Martie 1887.

V�nd�torii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	pre�ul lei în aur
Vrioni	G. Mendl	Porumb	800	57 �	6.25
Marghiloman	Hrisovelon	"	2500	61 �	6.70
"	"	"	1000	59 �	6.—
Dimitriad	G. Mendl	"	1000	55 �	5.95
Politi	"	"	3600	59 �	6.42 �
Cotti	"	"	3500	59 �	6.44
"	"	"	2000	60	6.45
Verona	"	Cinqu.	20000	62 �	7.25
Violatu	Feitler	Porb. v.	1400	59 �	7.—
Politi	Carnavali	Gr�u	6800	61	12.90
"	"	"	3200	58 �	11.25
Haracopolo	Bellet	"	1000	60 �	13.—
Cotti	Fancioti	Săcară	1900	54 �	6.55
Vasilato	Peirano	Or�	5000	41 �	4.05
Sassu	G. Mendl	"	2800	42	4.10
Silberstein	"	"	1350	48 �	5.60
Alexandrescu	"	"	800	42	4.—
Vechler	"	"	4300	45	4.50
Mari	L. Mendl	"	3000	42 �	4.10

Cursul pie ei din Sibiu

din 26 Martie st. n. 1887.

H�rtie-monetă rom�n�	Cump.	8.45	v�nd.	8.55
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.41

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 23 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5��)	Cump.	93	v�nd.	94
" Rur. conv. (6��)	"	88.40	"	—
Ac�. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	950	"	960
�mpr. ora�. Bucuresti	"	33	"	36
Ac�. de asig. Na�ional�	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5��)	"	81. �	"	82.—
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128 60	"	—
Aur	"	18 �	"	18 �

Bursa de Budapesta

din 24 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6��	—
" " " " 4��	102.—
" " " " 5��	89 40
�mprumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " b�n�t�ne-tim��ene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	99.25
�mprumut cu premiu ung.	120 50
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	123 —
Renta de h�rtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82 —
" " aur austriacă	113 50
Losurile austr. din 1860	133 —
Ac�iunile băncei austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	295 —
" " " austr.	286 —
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. "Albina"	102.—
Galbeni �mp�r�tesci	5.98
Napoleon-d'ori	10 09
Mărci 100 imp. germane	62 65
Londra 10 Livres sterlingi	127.75

Bursa de Viena

din 24 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6��	—
" " " " 4��	102 20
" " " " 5��	89 45
�mprumutul căilor ferate ung.	149.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ung.	105 —
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " b�n�t�ne-tim��ene	104 50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	104 50
" " " croato-slavone	104 50
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	98 75
�mprumut cu premiu ung.	121 —
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	123 50
Rentă de h�rtie austriacă	81 —
" " argint austriacă	82 05
Rentă de aur austriacă	113 50
Losuri austr. din 1860	133 50
Ac�iunile băncei austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	294.25
" " " austr.	286 —
Argintul	—
Galbeni �mp�r�tesci	6 —
Napoleon-d'ori	10.12 �
Mărci 100 imp. germane	62.70
Londra 10 Livres sterlingi	127.75

Subscrisa direc iune-sucursală pentru Ungaria a

„Societ  ii de asigurare din Viena“

(Wiener Versicherungs-Gesellschaft)

precum  i a

„Institutului de asigurare de via    i rente din Viena“

(Wiener Lebens- und Renten-Versicherungs-Anstalt)

 nfiin  nd deja cu dreptul de acceptare de poli e agenturi principale în unele orașe mai însemnate ale patriei noastre, are onoare a face cunoscut, că  i a c  tigat de agen i principali:

- Pentru Bra ov pe dl Ioan K niges.
" Cluj " " Mihail K v ry.
" Esseg " d-nii Sorger, Weissmayer & Comp.
" Arad " " Adolf Abr. Assael.
" Raab „Die Raaber Handelsbank“ (banca de comerțiu din Raab).
" Oradea-mare pe dl Eugen Tóth.
" Dobri in " " Samuil de Simonffy, consilier regesc.
" Pojon " " T. E. Mihályi, president al camerei de comerțiu  i industrie.
"  opron societatea pe acții din  opron „Bau- & Bodencredit-Bank“.
" Seghedin pe dl Paul de Tóth.
" Timi oara " d-nii Fra ii Redl.
" Becicherecul-mare pe d-nii Hirtenstein & Reiner.
" Mi col  pe dl Aladar de T r k.

Cu această ocasiune ne luăm voie a îndrepta publicului p. t. asigurată rugarea, ca să binevoeasc  a se adresa c tr  societ  ile noastre cu stimatele sale mandate at t în ramura de asigurare contra focului, a grindinei  i a transportului, c t  i în ramura asigurării de via  , eventual a se adresa c tr  respectivele noastre agenturi principale  i a ne onora cu încrederea sa.

Societ  ile noastre sus-numite în puterea  ns mn nelor lor fonduri ofer de o parte siguran   perfectă pentru punctuoasa împlinire a angagiamentelor luate, de altă parte aceste societ  i, în urma moderatelor lor premii, sînt în stare a sus ine cu succes concuren a cu alte societ  i de asigurare, ce actualmente operează în patria noastră, în special însă în ramura asigurării de via  , prin primirea de combina iuni deosebit de favorabile în tabelele sale, societ  ile noastre sînt în pozi ie a putea corespunde pe deplin tuturor pretențiunilor publicului asigurată.

Mai departe societ  ile noastre  i-au luat de princip a- i îndrepta deosebita aten iune asupra regulării punctuoase, con tientoase  i prompte a pagubelor provenitoare,  i astfel noi sperăm, că p. t. public asigurată se va adresa cu mandatele sale plin de încredere c tr  societ  ile noastre, precum  i noi ne vom da toată silin a a justifica totdeauna pe deplin încrederea pusă în noi.

 n fine rugăm pe domnii notari cercuali  i comunali,  nv   tori poporali, industria i, negu  atori, precum  i pe proprietarii mici, cari, aci ori într'altă localitate sau comună mai însemnată din patria noastră, sînt apleca i a primi asupra lor vre-o agentură de a societății noastre, — să binevoeasc  a se adresa în scris, pentru ob inerea aceleia, la noi, eventual la susnumitele noastre agenturi principale.

[392] 10—10

Ladislau de Tisza,
director.

Iosif de  goston,
secretar general.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	12.10	Teiuș	3.49	11.24	2.40			Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59			Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22			Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	—	—	2.32	Arad	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51			Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16	7.47			Glogovaț	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18			Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02	8.24			Gyorok	7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15								
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	5.43	8.51			Pauliș	7.58	5.07	Deva		2.52	6.35								
Mező-Telegd			9.41	2.11	Ágostonfalva	6.15	9.14			Radna-Lipova	8.17	5.19	Branicea		3.23	7.02								
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod	7.06	9.51			Conop	8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28								
Bratca		8.54	11.38	3.18	Hașfalău	8.52	11.03			Bérbava		6.09	Gurasada		4.08	7.40								
Bucia			12.16	3.41	Sighișoara	9.81	11.26			Zam		6.28	Soborșin		4.44	8.11								
Ciucia			12.54	4.01	Elisabetopole	10.16	12.—			Soborșin		7.25	Bérbava		5.30	8.46								
Huiedin		8.58	1.57	4.26	Mediaș	10.57	12.29			Gurasada		8.01	Conop		6.47	9.33								
Stana		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	11.19	12.44			Ilia		8.34	Radna-Lipova		6.47	9.33								
Aghiriș			3.40	5.27	Mickăsasa	11.31	12.49			Branicea		8.55	Pauliș		9.06	10.27	5.58							
Ghirbău			4.15	5.50	Blaj	11.52	1.05			Deva		9.19	Gyorok		9.26	7.43	10.42	6.18						
Nădășel			4.36	6.02	Crăciunel	12.31	1.34			Simeria (Piski)		9.51	Glogovaț		9.16	7.59	10.58	6.38						
Cluj			4.58	6.24	Teiuș	12.48	1.46			Orăștia		10.35	Vințul de jos		10.21	8.28	11.35	7.13						
Apahida			5.26	6.43	Aiud	12.58	1.51			Șibot		11.11	Alba-Iulia		10.38	8.42	11.39	7.30						
Ghiriș			10.28	7.08	Vințul de sus	12.48	2.18			Alba-Iulia		11.43	Teiuș		9.17	12.31								
Cucerdea				7.36	Uioara	12.48	2.39			Teiuș		12.18	Arad		2.32	5.12								
Uioara				9.16	Cucerdea	12.48	3.01			Arad		12.36	Szolnok		6.—	8.20								
Vințul de sus				3.14	Ghiriș	12.48	3.22			Simeria (Piski)—Petroșeni		8.05	Budapesta		6.—	8.20								
Aiud				3.41	Apahida	12.48	3.56			Petroșeni—Simeria (Piski)		8.59	Viena		3.—	6.05								
Teiuș				5.26	Cluj	12.48	5.30			Simeria														
Crăciunel				11.84	Nădășel	12.48	6.03			Streiu														
Blaj				12.12	Ghirbău	12.48	6.21			Hațeg														
Mickăsasa				12.30	Aghiriș	12.48	7.08			Pui														
Copsa mică				12.52	Stana	12.48	7.23			Crivadia														
Mediaș				1.52	Huiedin	12.48	7.50			Banița														
Elisabetopole				2.18	Ciucia	12.48	8.12			Petroșeni														
Sighișoara				4.35	Bucia	12.48	8.52			Arad—Timișoară														
Hașfalău				5.10	Bratca	12.48	9.10			Arad														
Homorod				5.37	Rév	12.48	9.29			Aradul nou														
Ágostonfalva					Mező-Telegd	12.48	9.41			Németh-Ságh														
Apatia					Fugyi Vásárhely	12.48	9.41			Vinga														
Feldioara					Vărad-Velenceze	12.48	9.41			Orzifalva														
Brașov					Oradea-mare	12.48	9.41			Mercizfalva														
Timiș					P. Ladány	12.48	9.41			Timișoară														
Predeal					Szolnok	12.48	9.41			Turda														
București					Budapesta	12.48	9.41			Ghiriș														
					Viena	12.48	9.41			Turda														

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.